

РЕШЕНИЕ

№ 2250

гр. София, 05.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16
състав,** в публично заседание на 13.03.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гургана Мартинова, като разгледа дело номер **10867** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 95-97 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на Ю. ЕООД, ЕИК:[ЕИК], с адрес за кореспонденция [населено място], кв. Л., [улица], представлявано от Д. И. Д., чрез упълномощения представител адвокат Ж. Б., срещу Решение по жалба срещу отказ за издаване на документ № 6/05.09.2012г., издадено от директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите – С. (ТД на НАП С.).

В жалбата са изложени следните основни възражения:

1.Административният орган се е произнесъл с едно решение, независимо че са подадени не една, а седемнадесет жалби, срещу постановените седемнадесет отказа, за издаване на удостоверение, относно приложимо законодателство.

2. В обжалваното решение не са обсъдени и разгледани специфичните особености на всеки един казус отделно.

3. При постановяване на решението не е съобразено правилото на чл.12/1/ от Регламент № 883/2004, съгласно което лице, което осъществява дейност като заето лице в държава-членка от името на работодател, който обичайно осъществява дейността си в нея и което е командировано от този работодател в друга държава-членка, за да осъществява там дейност от името на същия работодател, продължава да е подчинено на законодателството на първата държава-членка, при условие, че предвиденото времетраене на тази работа не превишава двадесет и четири месеца и че не е изпратено да замества друго лице. В тази връзка твърди, че всяко

едно от седемнадесетте лица, по отношение на които е постановен отказ осъществяват своята трудова дейност по договор с работодателя Ю. ЕООД в Република Б., като работодателят също осъществява дейността си на територията на Република Б., както и че командироването на всяко едно от лицата е с продължителност по-малко от двадесет и четири месеца.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от процесуалния представител адвокат Б., който поддържа жалбата, на заявените в нея основания, с искане за отмяна на оспореното решение.

Отвѣтникът – директора на ТД на НАП С., чрез процесуалния представител юрисконсулт Е. оспорва жалбата, като излага доводи за нейната неоснователност. Изразява искане за отхвърляне на жалбата, както и за присъждане на разноски.

Административен съд – София град, след като се запозна със становищата на страните и приложените към административната преписка писмени доказателства, намери за установено следното:

От страна на Ю. ЕООД до ТД на НАП С. са подадени седемнадесет броя искания за издаване на удостоверения за приложимо законодателство. Към исканията са приложени съответно договори между работодателя и чуждестранни физически лица за услуги, касаещи домашна помощ и/или помощ за гледане и/или асистиране на възрастни хора; трудов договор с наетото по трудово правоотношение лице, лична карта.

В отговор на подадените искания са издадени Решения за отказ за издаване на удостоверения относно приложимо законодателство с №22258832046/09.08.2012г., №22258832052/09.08.2012г., №22258832058/09.08.

2012г., №22258832043/09.08.2012г., №22258832051/09.08.2012г., №22258832057/09.08.2012г., №22258832053/09.08.2012г., №22258832054/09.08.2012г., №22258832060/09.08.2012г., №22258832047/09.08.2012г., №22258832056/09.08.2012г., №22258832061/09.08.2012г., №22258832045/09.08.2012г., №22258832055/09.08.2012г., №22258832049/09.08.2012г., №22258832059/09.08.2012г., №22258832062/09.08.

2012г., с които е отказано издаване на удостоверения А1 относно приложимото осигурително законодателство за посочените 17 лица, наети от Ю. ЕООД.

Решенията са оспорени със седемнадесет отделни жалби, срещу всяко едно от тях отделно, адресирани до директора на ТД на НАП – С. и подадени чрез офис „Средни данъкоплатци и осигурители”, ведно с опис, върху който е поставен вх. № 255-03-0315/17.08.2012г.

С оспореното в настоящото производство Решение по жалба срещу отказ за издаване на документ № 6/05.09.2012г., издадено от директора на ТД на НАП – [населено място] е оставена без уважение жалба с вх. № 2553-03-1315 от 17.08.2012г., по описа на ТД на НАП, подадена от Ю. ООД. Административният орган е приел, че в разглеждания случай, след анализ на декларираните от Ю. ООД данни и приложени доказателства, както и въз основа констатираните факти и обстоятелства при извършената проверка от ТД на НАП С., следва да се приеме, че не са налице условията, при които лицата може да останат подчинени на българското осигурително законодателство. При извършената преценка на доказателствата е установено, че не е подадена декларация за реализирания оборот на дружеството на територията на страната. Не са представени документи, доказващи реалността на положения труд от лицата, подали исканията за издаване на удостоверения А1 като заети в две или повече държави-членки. Не са представени декларации за работещите социални

работници на територията на страната в процентно съотношение, договори за извършване на социални дейности на територията на страната и документи, от които да е видно, че трудът е положен на територията на другата държава-членка. Липсват и саморъчни декларации от лицата, работещи на територията на Република Б., посочващи обектите, които обслужват. Прието е, че от представените към искането за издаване на Удостоверение А1 доказателства, не може да се направи категоричен извод, че са изпълнени условията, при наличието на които лицата могат да останат подчинени на българското осигурително законодателство.

Решение № 6/05.09.2012г. е връчено на Ю. ЕООД на 01.10.2012г., видно от приложеното известие – обратна разписка. Решението е оспорено пред Административен съд – София град, с жалба подадена по пощата на 05.10.2012г., с вх. № 53-03-1360-1/10.10.2012г. на ТД на НАП – С..

При така установеното фактическа страна, съдът обоснова следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима - подадена в рамките на законоустановения срок за оспорване по чл. 95, ал.1 от ДОПК и от надлежна страна – адресат на оспорения акт, с право и интерес от оспорване. Разгледана по същество е и основателна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган, по смисъла на чл. 92 от ДОПК – териториалният директор на компетентната ТД на НАП, в случая ТД на НАП – С., тъй като адресът по седалище на Ю. ЕООД е в [населено място]. В производството по издаване на решението е допуснато съществено нарушение на производствените правила, което оказва влияние върху валидността на акта.

Териториалният директор се е произнесъл по жалба, каквато не съществува и не е подавана. В диспозитива на решението е посочено, че се оставя без уважение жалба с вх. № 2553-03-1315 от 17.08.2012г., по описа на ТД на НАП, подадена от Ю. ООД. От Ю. ООД са подадени седемнадесет броя жалби, но нито една от тях не е с посочения входящ номер. Този номер съответства на писмото – опис, с която жалбите са входиращи в офис „Средни данъкоплатци и осигурители” на ТД на НАП – С.. Липсва самостоятелна жалба с този номер. Същото се потвърждава и от писмо от 04.01.2013г., представено от процесуалния представител на директора на ТД на НАП – С., в отговор на разпореждане на съда от 16.12.2012г., с което е изискано представянето на жалбата по цитирания входящ номер. Към писмото е приложен описът с вх. № 2553-03-1315 от 17.08.2012г. на ТД на НАП, с пояснението, че към същия са приложени седемнадесет броя жалби.

Следователно не съществува жалба с вх. № 2553-03-1315 от 17.08.2012г., по описа на ТД на НАП, каквато е оставена без уважение с Решение по жалба срещу отказ за издаване на документ № 6/05.09.2012г. на териториалния директор на ТД на НАП – С.. Административният орган е разгледал несъществуваща жалба, от което следва, че е постановил решението си при липса на предмет на оспорване, което води до нищожност на оспорения акт.

В мотивите е посочено, че е налице идентичност на подадените седемнадесет жалби и оспорените решения за отказ за издаване на удостоверения относно приложимо законодателство

с

№22258832046/09.08.2012г..№22258832052/09.08.2012г..№22258832058/09.08.

2012г.,№22258832043/09.08.2012г..№22258832051/09.08.2012г..№22258832057/09.08.2012г..№22258832053/09.08.2012г..№22258832054/09.08.2012г.,№22258832060/09.08.2012г.,№22258832047/09.08.2012г..№22258832056/09.08.2012г.,№22258832061/09.08.2012г.,№22258832045/09.08.2012г..№22258832055/09.08.2012г.,

№22258832049/09.08.2012г.,№22258832059/09.08.2012г.,№22258832062/09.08.

2012г. Това обстоятелство, обаче не освобождава административния орган от задължението да се произнесе по всяка една от жалбите, с която е бил сезиран и да постанови решение, съдържащо мотиви и диспозитив относно законосъобразността на всяко едно от издадените решения за отказ за издаване на удостоверения относно приложимото законодателство. Наличието на идентичност в изложените в жалбите срещу решенията аргументи, както и идентичност в изложените в самите решения мотиви не може да обоснове извод за идентичност на решенията, тъй като те са издадени във връзка с различни искания за издаване на удостоверения А1 и по отношение на различни, наети по трудово правоотношение физически лица. Дори да се приеме, че с оглед процесуална икономия и предвид сходството на случаите жалбите следва да бъдат разгледани в едно производство, то постановеният в резултат от това производство акт следва да съдържа отделни мотиви досежно законосъобразността на всяко едно от издадените решения за отказ за издаване на удостоверения относно приложимото законодателство, а в диспозитива следва да се съдържа произнасяне по всяка една от подадените жалби конкретно.

По изложените съображения настоящият състав намира, че Решение по жалба срещу отказ за издаване на документ № 6/05.09.2012г. на териториалния директор на ТД на НАП – С. следва да бъде обявено за нищожно и административната преписка да се върне на директора на ТД на НАП – С. за ново произнасяне по всяка една от подадените жалби срещу решения за отказ за издаване на удостоверения относно приложимо законодателство с

№22258832046/09.08.2012г.,№22258832052/09.08.2012г.,№22258832058/09.08.

2012г.,№22258832043/09.08.2012г.,№22258832051/09.08.2012г.,№22258832057/09.08.2012г.,№22258832053/09.08.2012г.,№22258832054/09.08.2012г.,№22258832060/09.08.2012г.,№22258832047/09.08.2012г.,№22258832056/09.08.2012г.,№22258832061/09.08.2012г.,№22258832045/09.08.2012г.,№22258832055/09.08.2012г.,

№22258832049/09.08.2012г.,№22258832059/09.08.2012г.,№22258832062/09.08.

2012г. В случай че административният орган разгледа жалбите в общо производство, решението му следва да съдържа мотиви относно законосъобразността на всяко едно от издадените решения за отказ за издаване на удостоверения относно приложимото законодателство, а в диспозитива следва да се съдържа произнасяне по всяка една от подадените жалби конкретно.

С оглед изхода на спора, предвид липсата на искане, разноси в полза на жалбоподателя не следва да се присъждат.

Воден от изложеното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК, вр. чл. 96 от ДОПК, Административен съд – София град, Първо отделение, 16 състав

РЕШИ:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА НА Решение по жалба срещу отказ за издаване на документ № 6/05.09.2012г., издадено от директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите – С..

ИЗПРАЩА делото като преписка на директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите – С. за ново произнасяне по всяка една от подадените жалби срещу решения за отказ за издаване на удостоверения относно

приложимо

законодателство

с

№22258832046/09.08.2012г..№22258832052/09.08.2012г..№22258832058/09.08.2012г.,
№22258832043/09.08.2012г..№22258832051/09.08.2012г..№22258832057/09.08.2012г..
№22258832053/09.08.2012г..№22258832054/09.08.2012г.,№22258832060/09.08.2012г.,
№22258832047/09.08.2012г..№22258832056/09.08.2012г.,№22258832061/09.08.2012г.,
№22258832045/09.08.2012г..№22258832055/09.08.2012г.,
№22258832049/09.08.2012г.,№22258832059/09.08.2012г.,№22258832062/09.08.
2012г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Административен съдия: